

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.



ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

издава

за сега три пъти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на «Държавенъ ВѢСТНИКъ»

за въ Книжеството е 16 л., за повънъ съ прибавление на пощен-
скитѣ разноски.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страници 30 стотинки

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ ВѢСТНИКъ, се испраща до
Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, четвъртъкъ 22 ноември 1884 год.

Брой 108.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерский Съвѣтъ.

Указъ

№ 17.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България

По предложението на Нашътъ Министръ-Предсѣдателъ на Министерский Съвѣтъ, представено
Намъ съ докладътъ му отъ 20 текущий ноември подъ № 319, и на основание чл. 32 отъ
закона за избирание представители за Обикновен-
ното и Велико Народно Събрание,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се произведатъ допълнителните избори
за народни представители на IV обикновенно Народно Събрание на 16 декември т. г., а тамъ
гдѣто, съгласно чл. 23 отъ горѣпоменжтий законъ не станатъ въ този денъ, да се повторятъ
на 23 сѫщия мѣсецъ, въ слѣдующитѣ околии:

- | | | |
|-------------------|---|---------------|
| 1. Въ Тутраканска | 3 | представители |
| 2. „ Кюстендилска | 2 | “ |
| 3. „ Вратчанска | 1 | “ |
| 4. „ Плѣвненска | 1 | “ |
| 5. „ Русенска | 1 | “ |
| 6. „ Кеманларска | 1 | “ |
| 7. „ Ново-Селска | 1 | “ |

II. Испълнението на настоящий указъ възла-
гаме на Нашътъ Министръ-Предсѣдателъ на Ми-
нистерский Съвѣтъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на
20 ноември 1884 год.

На първообразното съ собственната ръка на
НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

Александъръ

Приподписалъ:

Предсѣдателъ на Мин. Съвѣтъ: Каравеловъ.

Докладъ до Негоно Височество

№ 319.

Господарю!

Предсѣдателът на IV обикновенно Народно Събрание, съ отношението си отъ 17 текущий мѣсецъ подъ № 87, ми съобщава че въ засѣданията си отъ 19, 25 и 27 октомври, 5 и 9 ноември текущий, Народното Събрание е кассирало изцѣло станжалитѣ въ Тутраканска околия избори за народни представители и допълнителните избори въ Плѣвненската, Русенската и Кеманларската околии.

Освѣнь това, поменжтий предсѣдателъ прибавя, че избранитѣ отъ нѣколко околии народни представители: Д. Цанковъ, М. Сарафовъ и Ив. Славейковъ, заявили че приематъ първий — избора отъ Свищовската околия; вторий — избора отъ Търновската околия, и третий — избора отъ Силистренската околия, тѣй щото оставатъ слѣдующитѣ вакантни мѣста:

Въ Тутраканска	околия	3
„ Кюстендилска	“	2
„ Вратчанска	“	1
„ Плѣвненска	“	1
„ Русенска	“	1
„ Кеманларска	“	1
„ Н.-Селска (Вар. окр.)	“	1

Вслѣдствие на това и възъ основание чл. 32 отъ закона за избирание представители за Обикновеното и Великото Народно Събрание, имамъ честь да молж Ваше Височество, да благоволите да заповѣдате щото изборите за представители на горѣпазанитѣ околии да се произведатъ на 16 декември т. г., а тамъ гдѣто въ този денъ, съгласно чл. 24 отъ сѫщия законъ не станатъ, да

се повторять въ слѣдующий недѣленъ день, т. е. на 23 сѫщия мѣсецъ.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-покорно молю да благоволите да подпишете приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и въренъ подданикъ.

София, 20 ноемврий 1884 год.

Подписалъ:

Предсѣдател на Мин. Съвѣтъ: Каравеловъ.

По Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Съ указъ подъ № 244 отъ 15 ноемврий т. г. се постановява: да се опредѣли отъ 1 августъ тек. 1884 год. инвалидна пенсия отъ срѣдний размѣръ (180 лева на годината) на семейството на Петка Христовъ изт. г. Калоферъ, Источна Румелия, който на 4 юлий с. г., като билъ на длѣжността Русенски градски полицейски стражаръ, при испълнение служебнитѣ си обязанности билъ ударенъ силно и било му нанесено по главата рана отъ пропускающата безъ никакъвъ надзоръ каруца, отъ която рана той умрълъ на 6 сѫщия мѣсецъ.

Съ указъ подъ № 245 отъ сѫща дата се постановява: да се опредѣли отъ 1 того инвалидна пенсия отъ срѣдний размѣръ (180 л. на година) на Мехмедъ Мехмедъ Алиевъ изъ с. Илязъ-Карапъръ, Османъ-Пазарска околия, който вслѣдствие получениетѣ по преслѣдване разбойницицѣ рани, е станалъ неспособенъ за работа.

Съ указъ подъ № 246 отъ 17 ноемврий т. г. отпушчать се на бившии управителъ на бившето аптечно депо С. Шараховичъ отъ извѣнреднитѣ сумми на Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла по бюджета за 1884 год. 325 лева слѣдуемото му съдѣржание и квартирни пари за врѣме отъ 1 до 15 ноемврий т. година.

Съ приказъ подъ № 417 отъ 17 ноемвр. т. г. на младшии конни полицейски стражаръ въ Ново-Пазарската околия Петръ Николовъ, се разрѣшава 25-дневенъ отпускъ по домашни причини.

Съ приказъ подъ № 419 отъ сѫща дата, старшии подначалникъ на отдѣлението при Министерството на Финанситѣ Атанасъ Стойковъ, се назначава за и. д. Силистренски окрѣженъ управител на мѣсто вакантно.

ПРИКАЗЪ

№ 420.

На и. д. Ломскии околийски началникъ Ил. Икономовъ, правя строго мѣрение, за дѣто на 13 того безъ разрѣшение на своето началство, оставилъ повѣренната си околия и заминжалъ за Свищовъ. Предъ видъ на многото оплаквания, които сѫ постожили въ Министерството противъ Икономова, азъ го предупреждавамъ, че въ случай на повторение сторенитѣ до сега незаконности, ще бѫде отчисленъ.

София, 20 ноемврий 1884 год.

Министъръ: П. Р. Славейковъ.

По Министерството на Финанситѣ.

Съ указъ подъ № 141 отъ 17 ноемврий т. г. Саздо Джайковъ се уволянява въ интереса на службата и по старостъ отъ длѣжността втори помошникъ на финансовия чиновникъ при Кюстендилското окрѣжно управление.

Съ указъ подъ № 142 отъ 21 ноемврий т. г. се постановява: да се разрѣши превеждането на 5000 лева отъ гл. II къмъ гл. I § 15 отъ бюджета на Финансовото Министерство за презъ настоящата 1884 год.

Съ височайше одобрений докладъ подъ № 32967 отъ 16 ноемврий и. г. се разрѣшава, да се внесе въ Народното Събрание „законопроектъ за окончателното сключване бюджета за 1881 година“, който поради късното му отпечатвание не бѣ възможно да се представи минжлата година.

ПРИКАЗЪ

№ 121.

Ст. I отчислявамъ и. д. Изворския ковчежникъ Трайка Петровъ и контрольора Юрдана Попова, и заповѣдвамъ щото първий да се предаде на сѫдъ за извѣршванитѣ отъ него злоупотрѣбления отъ сумитѣ на общинскитѣ кметове и кметски намѣстници.

Ст. II назначавамъ на мѣсто Трайка Петрова за и. д. Изворския ковчежникъ Атанаса Стоянова; а на мѣсто Попова за и. д. контрольора Цвѣтко Кунчева.

Ст. III испълнението на настоящия приказъ възлагамъ на началника на счетоводството.

София, 21 ноемврий 1884 год.

Министъръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Рапортъ

отъ началника на отдѣлението, по земедѣлието и търговията, при Министерството на Финансите.

До г-на Министра на Финансите.

Въ точното испълнение на всичките ваши заповѣди, изложени въ предписанието ви до мене, отъ 5 октомври т. г., подъ № 29035, имамъ честта да ви съобщамъ, господине Министре, съ настоящия си рапортъ, резултатът отъ моята командировка, по въпроса за появившата се въ Видинския край филоксерна зараза по лозата.

Въ Видинъ стигахъ на 11 октомври т. г., и тутакси, на 12 сѫщия, споходихъ постоянната комисия, при Видинския окрѫж. съвѣтъ, кѫдето трѣбаше да разузнаѫ предварително нѣкои обстоятелства, както относително мѣрките и распорежданията, които тази комисия бѣ турила въ дѣйствия, преди пристиганието ми, тъй сѫщо и за опредѣление на хората, които трѣбаше да ме придружаватъ, презъ врѣмето на моето заобикаляние по лозата, при приглеждането на мѣстността и проучването на цѣлата ситуация по въпроса на появившата се филоксерна зараза. Сѫщия денъ още, при моето присѫтствие и при присѫтствието на Видинския окр. управител, въ своето засѣданіе, комисията рѣши да се помолиѫтъ да взематъ участие въ забиколката, която предпремахъ да стори, г-да: Н. Недѣлковъ, д-ръ Желѣзковъ, д-ръ Мадестовъ и градският аптекарь Розисипъ; като най-вѣщи хора въ градътъ. На другия денъ, (13 октом.), споменѫтъ г-да бѣха помолени да се явятъ въ помѣщението на постоянната комисия, за да съобщатъ своето съгласие и да се предначаертате программата на нашето дѣйствие. За голѣмо съжаление, обаче, нѣкои отъ тѣзи г-да съобщихъ, че нито могатъ да се явятъ въ засѣдането, нито пъкъ могатъ да взематъ участие въ забиколката; други даже несчетохъ за нуждно нищо да отговорятъ, а другитъ, които бѣха склонили да принесатъ своите услуги, въ той случай, бѣха спрѣни отъ непреодолими спѣнки на частнитѣ свои занятія. Това неприятно обстоятелство, отъ една страна, а отъ друга страна, като гледахъ, че всяко окъясняване ще може да ми попречи върху успѣшното испълнение на възложена менѣ мисия, тъй като есенъта настѫпи твърдѣ рано, то се рѣшихъ да предприемѫ самъ

забиколката, придруженъ само отъ финансовия на-
гледникъ, при Видинското окр. управление, като
лице, което е запознато твърдѣ добрѣ съ всич-
ките мѣстни условия на страната, и отъ никера
при сѫщото управление, който трѣбаше да ми
напомогне при разнитѣ измѣрвания на мѣстността
и при събиране топографическите бѣлѣжки на
цѣлата западенъ край на Видинския окрѫжъ. По
тол начинъ, ние споходихме най-напредъ заразе-
ното място въ „Бабино-Бѣрдо“ и всичките лози,
които лѣжатъ край Тимока, като изминахме ли-
нията, която свързва слѣдующите села: Смѣр-
данъ, Чорокаликъ, Гинзово, Ракитница, Коилово,
Злокукъ, Пѣриномашница, Бревевци, Го-
лѣмъ-Ясеновецъ, Халово, Голѣманово, Кула.

I. Положението на лозата.

Положението на лозата въ Видинската околия е слѣдующето:

На растояние отъ 10 до 15 километра около градътъ, отстоѧтъ градскъ тѣ и нѣкои отъ сел-
ските лози, въ единъ редъ отъ бърда, които об-
разуватъ единъ сегментъ къмъ западната страна
на градътъ и се простиратъ отъ севѣро-западъ
къмъ западъ, по край Тимока. Пространството на
тѣзи лози възлиза на около 20,830 дююма,
прострѣни върху 12 бърда, по слѣдующия редъ:

- 1) Тѣманъ, на севѣро-источната страна отъ градътъ, на растояние 12 километра;
- 2) Градецъ, на растояние 15 километра отъ Тѣманъ, къмъ сѣверо-западъ;
- 3) Бабино-Бѣрдо, на растояние 2 километра отъ Градецъ;
- 4) Динковица, на растояние 5 километра отъ Бабино-Бѣрдо;
- 5) Орѣшецъ, на растояние 4 километра отъ Динковица;
- 6) Кутига, на растояние 7 километра отъ Орѣшецъ;
- 7) Ново-Бѣрдо, на растояние 5 километра отъ Кутига;
- 8) Вѣла-Рада, на растояние 8 километра отъ Ново-Бѣрдо;
- 9) Буковски-Върхъ, на растояние 3 километра отъ Вѣла-Рада;
- 10) Тияновски-Върхъ, на растояние 8 кило-
метра отъ Бабино-Бѣрдо къмъ западъ;
- 11) Сарочия, на растояние 5 километра отъ Тияновски-Върхъ, и
- 12) Коиловски-Върхъ, на растояние 10 ки-
лометра отъ Сарочия.

Освѣнъ тѣзи, въ Кулската околия влизаатъ: на близо до Коиловския връхъ и едно малко бърдо, назовано *Липарг*, съ около 500 дюлюма лозя, принадлежащи на жителитѣ отъ селата: Брекевци и Щърномашница, а на растояние на 5 километра отъ това посльдното, отстои бърдото *Киево*, въ което се намиратъ около 350 дюлюма лозя, принадлежащи на жителитѣ отъ селата: Брекевци, Малькъ и Голъмъ-Ясеновецъ.

II. Културата на лозарството и винарството.

Лозарската култура въ цѣлия този край стои още на най-примитивна степень, макаръ че, както почтата, тѣй сѫщо и самото положение на бърдата, а тоже и климатическите условия, представляватъ най-благоприятните улеснения за рационалното подобрене на тѣзи лозя. Гижитѣ (главинитѣ) сѫ садени на плитко равнище, безъ да сѫ приготвени особни ями или дългнести вдълбани лѣгла, край всяка главина, или край цѣлъ редъ отъ тѣхъ. Растоянието между главините се опредѣля на 60 до 80 сантиметра. Подпорки на главините (колци) несѫществуватъ почти никаждѣ, освѣнъ при нѣкои лози, които даватъ отбрана за ядение гроздѣ (резекия). Рѣзанието и обконванието става твърдѣ нередовно, по нѣкои пѫти и съвсѣмъ занемарено; и ако и да се получва едно доволно значително количество вино, което, много пѫти, по своето добро качество, изненадва и съмитѣ лозари, то това трѣбва да се дѣлжи повече на самата природа, отъ колкото на старанието и работливата ржка на обработвачите. Срѣдния доходъ, отъ единъ дюлюмъ лозя, въ той край, се опредѣля на 400—500 оки вино, заедно и съ комицата (пржаницата). Отъ всичките тѣзи бърда, най-доброто вино се получава отъ: *Бабино-Бърдо*, *Динковица*, *Орѣшецъ* и *Брекевските* лозя. По своето качество, по своето богатство на сахаръ и алкооль, вината отъ тѣзи лозя не би останали никакъ на прочутитѣ Неготински вина, само ако би се приспособило и тука сѫщото технологическо пригатвяне, както що вършатъ това Неготинцитет. При всичко, че цѣлия този край дава едно доволно значително количество вина, но всичкото се поглъща отъ вѫтрѣшно употребление, а само една малка частъ се искарва за Ломъ, Рахово, Никополъ, София, а така сѫщо се купува въ незначително количество отъ всичките почти парадходи, които спиратъ на Видинското пристанище. Лозарството и винарството въ Видинския край е на всякѫдѣ, както между гражданитѣ, тѣй и между селяните, второстепенно занятие. Всякой

гражданинъ, почти отъ кой и да било еснафъ, притѣжава по едно или повече лозя, на 5, 10 до 30 дюлюма, което има повече за удоволствие и снабдение домакинството си съ вино, отъ колкото за печалба. По тѣзи прачина, всякой та-къвъ лозарь покланя твърдѣ малъкъ трудъ и грижа за отгледването и разработванието на своите лозя, а още по-малко се грижи за доброто производство и пригатвяне на виното. Въ селата, съ малко едно исключение, което представляватъ жителитѣ отъ селото Брекевци, тѣзи немарливостъ е още по осѫдителна. При всичките ми распитвания, азъ неможахъ да узнаѫ нито за едно лице, което да има за свое църво и главно занятие исклучително винарството. Технологическото пригатвяне на виното, стои още на по-нисъкъ и по-примитивъ степень, отъ колкото и самата лозарска култура. Производителитѣ на вината, не само че и понятие нѣматъ за какви и да било улеснителни ордия, употребляеми по другите мѣста, за пригатвяне на виното, но тѣ се лишаватъ даже и отъ най-нуждните потребни и сгодни сѫдини, въ които наливатъ своя продуктъ. Но при всичките тѣзи неудобства и негоди, при всичката примитивностъ на винарството въ Видинския край, не за малко очудвание е фактътъ, че мнозина отъ производителитѣ на вина въ Видинъ, сѫ били удостоени, при винарското изложение въ Бордо, съ отличителни дипломи, а нѣкои даже и съ медаль, макаръ че, по исканието на правителството, тѣ сѫ предали своите винени пробы въ управлението, безъ да знаѫтъ за каква цѣлъ сѫ се искали и безъ и да сѫ мислили за какво и да било предварително пригатвяне на излагаемите отъ тѣхъ продукти. Повечето отъ изложените вина, които сѫ се удостоили съ похваленъ дипломъ или медаль, сѫ били не по-стари отъ една година, а нѣкои отъ тѣхъ не били даже нито претакани повече отъ единъ пѫтъ.

III. Филоксерната зараза въ Видинския край.

Съ рапорта си отъ 26 октом. т. г., имахъ честта да ви съобщѫ, че филоксерната зараза се констатира въ „*Бабино-Бърдо*“, кѫде макаръ и кѫсно издирена, но съвсѣмъ чувствително се осѣтихънейнитѣ нагубни опустушения. „*Бабино-Бърдо*“ е единственното, въ този край, на което нѣкои отъ насаденитѣ по височината му лозя, стоятъ напълно открыти къмъ западната страна, което обстоятелство, както ще изложѫ по подирѣ, е най много способствуvalо за да се загнѣзди въ него филоксерата. Заразата е обхваняла три гнѣзда,

обърнати къмъ западъ, които иматъ слѣдующето положение: първото и най главното гнѣзда е почти на самия върхъ, което обгръща едно пространство отъ 32890 квадратни метра; второто е къмъ югъ на разстояние 915 метра отъ първото, и се простира на 5000 квадратни метра; третото е на разстояние 1010—1200 метра отъ двѣтѣ, и захваща едно пространство само отъ 250 квадратни метра. Отъ испитванията, които направихъ на нѣкои отъ прите жителитѣ на заразените лози, събрахъ слѣдующитѣ доста важни свѣдѣния:

1) Иванъ Лунгу, жителъ отъ с. Гжизово, на когото лозисто се намира въ срѣдата на заразената мѣстностъ и съдържа до 5000 главини, каза слѣдующето: лозето е купилъ преди 50 год., а трѣбва да е садено преди 100 години, тъй като никой отъ жителитѣ на околните села, непомниятъ кога сѫ били садени тѣзи лози, въ това бѣрдо. Отъ три години насамъ забѣлѣжилъ, че лозето му съхне и то най-напредъ изсъхнали 10 главини; втората година — половина отъ цѣлото лозе, а тая година, самъ-тамъ поизрасло, до Петровъденъ, на височина само до 10 сантиметра и слѣдъ това изсъхнало цѣлото лозие. Първата година е набралъ около 2000 оки грозде, когато въ предишнитѣ години е събиралъ обикновенно 2500—3000 оки. Втората година е набралъ само 1000 оки, а послѣдната — само 300. Лозето си е винаги обработвалъ самъ. Нито той, нито никой отъ съсѣдите му, не е садилъ нови лози, нито пѣкъ каквъ и да било овощни фидани;

2) Георги Игнатовъ, отъ с. Ясенъ, съобщи слѣдующето: лозето състои отъ 6000 главини и го е купилъ преди 7 години, нѣ било е садено тѣже отдавна, заедно съ другите лози. До 1882 година е получвалъ до 3000 оки грозде, пѣ презъ тая година е набралъ значително по малко; презъ 1883 година е набралъ само 700 оки, а тая година не набралъ нищо, тъй като цѣлото лозе било изсъхнало. И той така сѫщо не е посадвалъ никакви нови лози, или фидани, нито пѣкъ нѣкакъ отъ съсѣдите му;

3) Маринъ Ионовъ, отъ сѫщото село, съобщава: лозето му обхваща 4500 главини и го е купилъ преди 30 години, а предполага да е садено преди повече отъ 100 години. Презъ 1882 година е набралъ 2000 оки грозде, презъ 1883 година, когато захванало силно да вѣхне и да съхне, набралъ 1600 оки, а тая година набралъ само 400 оки и отъ цѣлото му лозе сѫ останали неизсъхнали само 800 главини. Нито той, нито съсѣдъ му сѫ садили нови лози или фидани. Нѣ-

кой отъ познайниците му, при които се оплаквали за това свое нещастие, съвѣтвали го да подмлади лозето съ побиване, тъй като, споредъ тѣхъ, причината на изсъхванието била старостъта му. Той послушалъ тѣхния съвѣтъ и пресѣкалъ нѣколко главини до самия корень, както това вршилъ и други пѣти, за да поникнатъ нови издѣнки, но този редъ останалъ изльганъ въ своето ожидание, тѣй като не само че лозето му не се подмладило, но изсъхнало заедно и съ подмладенитѣ главини. Това сѫщото казахъ и Мейца Лунгу отъ с. Гжизово и Лападатъ Василъ отъ с. Ясенъ, на които лозята сѫ били сполетени отъ сѫщата участь.

Водимъ отъ тѣзи съобщения, отъ една страна, а отъ друга страна, като проучихъ подробно, както положението на мѣстността и климатическите условия, течението на разните вѣтрове презъ различните години врѣмена, врѣмето на появяването се зараза, несъприосновеността съ никакви предмети, отъ кои и да било чуждестранни заразени лоза и пр. и пр., азъ дойдохъ до заключение, че заразата въ тази мѣстностъ не е била пренесена по никой другъ начинъ, освѣнъ чрезъ течението на западния вѣтъръ, който вѣкъ тѣко презъ мѣсяците юлий и августъ, когато филоксерата, въ своята осма генерация, получва крила и може да се разнесе отъ вѣтъра на едно пространство повече отъ 30 километра.

За да провѣримъ напълно това мое заключение, азъ споходихъ и самитѣ Неготински лози, кѫде то проучихъ подробно, както тѣхното положение, спрямо напитѣ заразени лозя, тѣй сѫщо и характерътъ, пространството и старостъта на заразата, въ тѣзи мѣстности. Тѣзи мои изследвания имахъ за резултатъ слѣдующитѣ данни, възъ основание на които азъ дойдохъ поднѣпно до заключението, че филоксерата се пренесе у настъ изъ Сърбия, чрезъ западния вѣтъръ. — Презъ мѣсяцъ юлий 1883 година е била за пръвъ пѣтъ констатирана филоксерната зараза въ бѣрдото „Каменица“, при мѣстността називаема „Хайдукъ“ въ Бързо-Паланска околия, Неготински окрѣгъ. Тѣй като въ тази мѣстностъ сѫ били забѣлѣзвани изсъхнали гижи (главини), още презъ 1882 година, а даже и по рано, то безъ съмѣнѣе, тѣзи лози сѫ били заразени още презъ 1879—1880 година. Първъ пѣтъ заразата е била констатирана на едно лѣгло, което обхваща около 3500—4000 главини. Слѣдующата година, заразата се прѣснала и обхващала още 5—6 лѣгла. Сѫщеврѣменно, когато филоксерата се констатирала въ Каменица, заразата се открила и на друго бѣрдо називаемо „Джев-

ринъ“, което отстои на 3—5 километра на истокъ отъ „Каменица“, кѫдѣто е била распространена заразата на едно лѣгло, което обгръща около 2500—3000 главини и на нѣколко други по-малки лѣгла. Трета филоксерна зараза е констатирана въ Неготинския край на бърдото називаемо „Бадиѣо“, което отстои на 10—15 километра отъ първите двѣ, на юго-западната страна, и изъ единъ пътъ е обхванала три гнѣзда, макаръ и незначителни по своето пространство.

Отъ всичкитѣ тѣзи заразени мѣста, прокарана права линия презъ въздуха, отъ западъ къмъ истокъ, на едно разстояние отъ около 20 километра, пада тѣкмо въ върхътъ на Бабино-Бърдо, което единствено изъ между другитѣ наши бърда, стои неоградено съ никаквъ върхъ срещу тѣзи мѣста, и на което заразената мѣстностъ, стои напълно изложена на западния вѣтъръ. Заразата въ „Бабино-Бърдо“ стои на самото чело на възвишенността, и самото бърдо пази съ задната си страна другитѣ бърда, отъ западния вѣтъръ, които сѫ препълнени съ лоза.

Отъ всичкитѣ тѣзи обстоятелства, произтичащъ слѣдующите доста важни условия, отъ които зависи възможността на по нататашното распространение заразата и по другитѣ наши бърда:

1) западния вѣтъръ може да хвърли заразата отъ „Бабино-Бърдо“ само въ бърдото „Тѣманъ“, което се намира на западъ отъ горното, при крайбрѣжието на Дунава и е посадено съ около 900 дюлюма лоза. По нататъкъ, сѫщия вѣтъръ, отъ сѫщото бърдо, може да пренесе заразата презъ Дунава въ Ромѫния;

2) съверниятъ вѣтъръ може да пренесе заразата на най-еасно мѣсто, а именно въ бърдата: *Динковица, Орбешец, Кутига, Ново-бърдо, Бѣла-Рада* и пр., нѣ за щастие, този вѣтъръ върлува по този край исклучително въ най-студенитѣ и дъждовни дни презъ годината, когато хвъркатата филоксера не може да екзестира;

3) источниятъ вѣтъръ би билъ тоже твърдѣ опасенъ, тѣж като той би пренесъ заразата въ *Гънзовскитѣ* и *Лияновски бърда*, а така сѫщо и въ *Сарачия*, нѣ и той върлува само презъ хладнитѣ и дъждовни дни презъ годината, та не ще бѫде въ състояниес да принесе никаква повреда;

4) най-голѣмата опасностъ ще бѫде, ако въ Неготинския край заразата се пренесе и въ бърдото „*Висока*“, отъ кѫдѣто сѫщия западенъ вѣтъръ ще може да ѡ распрысне по всичкитѣ почти наши бърда, които стоятъ наредени край Тимока.

Отъ всичко това, което изложихъ по горѣ, дохѫда се съвсѣмъ естествено до слѣдующето заключение: че ако заразата бѫде подпълно изолирана, за да се не пренесе по какъвто и да било други начинъ, освѣнъ чрезъ вѣтъръ, въ околнитѣ още не заразени у насъ бърда, то и нейното опустошение може да бѫде премахнато и даже съвсѣмъ унищожено.

По единственната тѣзи причина, азъ взехъ смѣлостта да предложѫ приспособлението на такива радикални и усиленi мѣрки, за които имахъ честъта да искаамъ телеграфическото ваше одобрѣние, и които излагамъ подробно по долу, въ настоящия си рапортъ.

Ако ли по злощастие, заразата се загнѣзи и въ другитѣ Неготински бърда, както що е бърдото „*Висока*“, което споменѫхъ по горѣ, то никакви мѣрки и предприятияия не ще бѫдѫтъ въ състояния да спасятъ лозята въ Вид. околия.

Не по малка опасность има още и отъ това обстоятелство, да не би отъ заразената мѣстностъ до сега да се е пренесла заразата, преди нейното констатирание и по другитѣ бърда, отъ работниците, чрезъ лозарските ордия, чрезъ добитъка или чрезъ самитѣ хора. Въ избѣжение на това зло, азъ вземамъ смѣлостта да предложѫ, щото да се назначатъ 3—4 лица, при Видинското обр. управление, които да иматъ исклучителна длѣжностъ да се занимаватъ постоянно съ внимателното преглеждане на лозята и, въ случай на появлене заразата, да могатъ приспособи независимо, предвиденитѣ въ издадената вече инструкция мѣрки, за да се потуши заразата още при първото нейно проявяване. Това свое предложение намирамъ толкова повече за неизбѣжно, като вземамъ предъ видъ, че въ нѣкои отъ лозята въ *Коиловското бърдо* и въ бърдото *Сарачей*, забѣлѣжихъ нѣкои външни признаки, които ме каратъ да вѣрвамъ, че тѣзи лоза сѫ тежко заразени отъ филоксерата, макаръ че по причина на ранната есен и дъждовното време, не бѣ ми възможно да констатирамъ положителното нейно сѫществуване. Въ всѣки случай обаче, тѣзи лоза трѣбва не само да се препоръчватъ на особенъ контролъ, нѣ тѣ трѣбва да бѫдѫтъ подробно прегледани, презъ идущата пролѣтъ.

IV. Мѣрките противъ филоксерната зараза.

Слѣдъ като направихъ подробно преглеждане на лозята; слѣдъ като се запознахъ, както съ самата мѣстностъ на заразата, тѣж сѫщо и съ всичкитѣ условни обстоятелства, отъ които може да

зависи понататашното распространение на заразата и, слѣдъ като проучихъ специалните свойства на тѣзи наши лози, както и тѣхната цѣнност, относително дохода имъ, намѣрихъ за нуждно да представя на г-на Видинския окр. управителъ приспособлението на слѣдующитѣ мѣрки, за които и поискахъ вашето предварително одобрение, съ телеграммата си отъ 25 октомврий т. г.

Тѣзи мѣрки сѫ:

1. Свързванието линията на предпазителната зона, споредъ предѣлните точки, изложени въ по предишния мой рапортъ; за радиусъ на тази окръжна линия, азъ взехъ едно разстояние отъ около 5 километра, тъй като, по самите мѣстни условия, това разстояние бѣ най приспособимото, най-практичното и най-важното.

2. Всичките бърда, които влизатъ въ линията на предпазителната зона, да се обкопатъ на 10 метра разстояние отъ самия имъ край, съ обкошъ, дълбокъ 1 метръ, и широкъ на горната частъ 1 метръ и 50 сантиметра, а на долната — 80 сантиметра. Презъ този обкошъ ще се оставятъ само толкова прохода, колкото ще се укажатъ за потребни, споредъ положението на ножтищата и споредъ пространството на лозята. Влизанието въ цѣлото обкопано бърдо, и излизанието отъ тамъ, ще става исклучително презъ тѣзи проходи, кѫдѣто ще се намиратъ постоянно нагледвачитѣ, предвидени въ издадената вече инструкция, за да слѣдятъ и съблюдаватъ най-строго върху точното испълнение на всичките предпазителни мѣрки и указания, които сѫ изложени въ споменатата инструкция.

Прѣстъта отъ обкона ще се хвърля къмъ стражната отъ къмъ бърдото, за да стане по-голъмо препятствие при прескачанието обкошът отъ нѣкой добитъкъ. Безъ подобна ограда на бърдото, приспособението на казаната инструкция става невъзможно и упазвание распространението на заразата става немислимо.

3. Заразенитѣ три гнѣзда при „Бадино Бѣрдо“ въ които повечето отъ главинитѣ сѫ исхихали, да се обкопатъ всѣко за себе, съ по единъ обкошъ, на разстояние 20 метра, отъ последната заразена точка.

4. Всичките главини, обградени въ тѣзи обкоши (п. 3.) ще се искоренятъ заедно и съ най-дребните свои коренчета, и ще се изгорятъ въ самата оградена мѣстност, съгласно указанията, предвидени въ споменжата вече инструкция.

5. Въ ямите, останали отъ искорененитѣ лози, да се насиша негасена варъ и, слѣдъ като се

закрие всѣка яма, да се набие и натежка цѣлата заразена мѣстностъ (п. 3.).

6. При обкопванието на заразенитѣ лозя, при искореняванието имъ и при тѣхното натежаване, да се съблюдаватъ точно всичките предпазителни мѣрки, които сѫ предвидени въ издадената вече инструкция.

7. Цѣлото обградено пространство, отъ кѫдѣто сѫ били искоренени лозята, да се неразработва никакъ презъ идущата година.

8. Да се усили контролътъ върху Коиловското бѣрдъ и бѣрдото Сарацей, и въ случай че се укаже и въ тѣхъ филоксерната зариза, то да се приспособятъ незабавно всичките тѣзи мѣрки, които се препоръчватъ за „Бадино Бѣрдо“.

9. Бѣрдото „Тѣлманъ“, което, както казахъ, има най-голѣма възможностъ да се зарази отъ „Бадино Бѣрдо“, чрезъ течението на западния вѣтъръ, да бѫде подложенъ така сѫщо на строгъ контролъ, както и бѣрдата споменжти въ п. 8.

10. На всичките други лозя, които подпадатъ въ линията на предпазителната зона, да се приспособятъ точно и подцѣлно надлѣжните указания и наставления, изложени въ извѣстната инструкция. Нивитѣ и ливадитѣ, обхванати отъ сѫщата зона, ще бѫдатъ свободни отъ споменжтите предпазивания, но не се допушта да се садятъ по тѣхъ никакви лози. Градинитѣ и градинските овоощия и лози (резекия), които подпадатъ въ сѫщата линия, ще се считатъ за опасни и на тѣхъ ще бѫдатъ приспособени всичките предпазителни мѣрки колкото се отнася до изнасянието на фидани или млади дървичета и пр. изъ тая мѣстностъ или до внасянието на такива.

Неудобствата и мѫжнотиетѣ, които ще се среќнатъ при испълнението на п. п. 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 10 отъ тѣзи мѣрки сѫ въ дѣйствителностъ доста отекчителни за населението, но, въ сравнение съ важността на общата безопасностъ, тѣ сѫ неизбѣжни. Въ тази тѣхна неизбѣжностъ, азъ имахъ случая отъ посрѣдъ да се увѣри толкова повече, като изслушахъ мнѣнието на нѣкои вѣщи лица, членове на централната филоксерна комисия въ Бѣлградъ, и органи на тамкашното правителство по филоксерата, които признахѫ, че ако да сѫ били употребени такива строги мѣрки въ Сърбия, при първото проявяване на филоксерната зараза, то тя не щѣла да вземе такъвъ огроменъ размѣръ, въ разстояние на 2 години, щото да зарази до сега 5 окръжии и 37 бѣрда. (Въ Бѣлградский окр. 5; въ Семедровския 10;

въ Крагуевачкия 2; въ Пожаревачкия 15 и въ Крайнския 5.)

V. Моето заключение върху понататашната борба съ филоксерата у насъ.

Отъ изслѣдванията, които направихъ, както при преглеждането на напитъ, тъй сѫщо и Сърбските заразени лози; отъ опитът, който запознахъ нагледно, при провѣрката на резултатите, до които е достигнало Сърбското правителство, при всичките мѣрки, които е то до сега употребявало противъ филоксера зараза; отъ изучванията, които направихъ при преглеждането на нѣкои по главни съчинения изъ Европейската литература, върху въпросътъ по филоксерата, азъ дойдохъ до слѣдующето мое лично заключение, върху по-нататашната борба у насъ съ филоксерата.

Франция е първа отъ западните държави, които е имала злата сѫдба да срѣщи пай-напредъ и най-силните поразии на този инсектъ. Слѣдователно, съвсемъ естественно е, че тая държава е водила и води и до сега най-дълготрайната борба съ филоксерата. Въ всичките други Западно-Европейски страни, тѣзи зараза е пренесена изъ Франция, та затова и всичките почти, сѫ се служили и служатъ се и до сега, съ всичките мѣрки и средства, които Франция е приспособявала или препоръчвала. Ето защо, азъ ще се ограничихъ само съ излаганието на по-главните мѣрки и средства, употребявани противъ филоксера зараза въ Франция, тъй като, тѣ сѫ почти единствените, които сѫ употребявани и въ другите страни. За длѣжностъ считамъ да направя едно предварително предупреждение, да не би да се помисли, че нѣкои отъ всичките тѣзи средства сѫ се били указаны дѣйствително радикални. Фактътъ че както въ самата Франция, тъй сѫщо и въ другите страни, филоксерата още върлува тамъ, кждѣто е била загнездена, макаръ и да има спасени нѣкои малки кжсове лозя, самъ тамъ, — този фактъ, казвамъ най ясно подтвърждава горнето ми заключение.

Главната цѣль, къмъ която сѫ били опитвани всичките предприятия въ Франция, противъ филоксера зараза, се е стремила да достигне таково средство, което да бѫде въ състояние да унищожи филоксерата, а сѫщеврѣменно да запази въ цѣлостъ и здрави всичките лозя. За постиганието на тази цѣль, правили сѫ се опити съ третирането на подземните или надземните части на лозите, при което сѫ се употребявали разни химически продукти, препоръчвани повечето отъ хора съ прочуто име; но за жалостъ, нито една отъ тѣзи

материи не спечели прочута слава на своя изобретателъ.

Ето тѣзи средства:

1. Наводняване на лозята. Наводняването на лозята е било туряно на опитъ въ нѣколко мѣста въ Франция, но, ако и да се е осетилъ, привидно, благоприятния успѣхъ на това средство, незгодитѣ, съ които е то свързано, незававихъ да отчаятъ неговите приспособители.

Тѣзи несгоди сѫ:

а) голѣмите и преголѣми разноски, съ които е свързано приспособлението на такова наводняване;

б) немалката повреда, на която сѫ изложени лозята отъ него, и

в) слѣдътъ отстранението на водата, наводнявателътъ лоза сѫ били повторно излагани на пагубните дѣйствия на филоксера.

2. Третиране на лозята съ пара. Това средство е могло до нѣкаждъ да унищожи заразителния инсектъ, но сѫщеврѣменно то унищожава и самитъ лозя, та за това и отъ неговото употребление хората сѫ дигнажли ражци.

3. Третирането на лозята съ слѣдуящите химически материли или съ тѣхния растворъ:

а) *Carboneum Sulfuratum, Alkohol Sulfuris, CS₂, Вжглененъ Сулфидъ.* (1 килограмъ струва 2¹/₂—3 лева).

б) *Calcium Sulfuratum, CAS, Варестъ Сулфидъ.* (1 килограмъ струва 1—1¹/₂ лева); употребявя се като растворъ въ вода.

в) *Natrium hyposulfurosum, NASO₂, Содно-симпурна соль.* (1 килограмъ струва около 80 стотинки); употребявя се като растворъ въ вода.

г) *Kalium Sulfucarbonicum, K₂CS₃.* Двупостасно-вжгло-симпурична соль. (1 килограмъ струва 4¹/₂—5 лева); употребявя се като растворъ въ вода.

д) Газъ (Петролеумъ).

е) Катранъ.

ж) *Amyl-alkohol, C₅H₁₂O.* (1 килограмъ струва 2¹/₂—3 лева).

з) *Нафталинъ, Naphtalin, C₁₀H₈,* (1 килограмъ струва 1¹/₂—2 лева).

и) Варъ.

и) Пепель.

Отъ всичките тѣзи най-много се е препоръчвалъ, употребявалъ и употребявава даже и до днесъ *вжгленниятъ сулфидъ*, който, по своите специални качества, се указвало като да има най-сполучливите и най-благоприятните резултати при употреблението му за третиране. Рационалните влияния на тѣзи материли сѫ се отдавали на това най-но-

свойство, че като се испарява твърдъ силно, то отровните пари ще могат да унищожатъ инсекта, даже и въ доста значителна дълбочина, при корена на лозата. При всичко, че нѣколкото сполучливи опити сѫ могли да намалятъ общото мнѣние върху успѣшното дѣйствие на вжгленния сулфидъ въ този случай, но азъ не можъ да го препоръчамъ за употребление у насъ по слѣдующите причини:

I. Защото, въ сравнение съ цѣната на нашитъ лоза и съ тѣхния доходъ, тѣзи материи е скъпа и прескъща, за да се употреби при третирането на лозата ни.

II. Защото тамъ, кѫдето вжгленния сулфидъ е унищожилъ инсекта, съсиалъ е сѫщеврѣменно и самата лоза, или тая част отъ лозата, кѫдето е той влиянилъ. Слѣдователно, щомъ резултата е пакъ унищожението на самия лоза, азъ мислѫ, че такова скъпо срѣдство за унищожението на лозата е излишно, при другите по-лесни и по-евтини.

III. Защото и слѣдъ третирането съ вжгленния сулфидъ, много пакъ самата лозяна главина изсъхва, а филоксерата си остава да сѫществува на другите по-малки и хоризонтално пружени корене. Баремъ за нашиенските лози този фактъ е съвсѣмъ вѣренъ, и азъ можъ да го подтвърдѫ съ слѣдующия ми опитъ: когато прогледвахъ заразитъ въ Неготинския край лоза, азъ помолихъ надлежния чиновникъ да ме заведе при онѣзи лози, които сѫ били вече третирани CS_2 и които споредъ неговото мнѣние сѫ били вече изглѣчили. Такива лози пайдохме въ Баднево, кѫдето третирането е вършено още презъ лѣтото съ по 50—80 грамма CS_2 . Немалко очуденъ остана и самия чиновникъ, когато искохахъ нѣколко корене отъ тѣзи лѣчени (?) лози, въ които чамѣрихъ не само безбройно количество яйца, но и не по-малко количество живи филокери, които като и да не сѫ марили отъ дѣйствието на CS_2 . Това обстоятелство си разяснявамъ, твърдъ естественно, по слѣдующий начинъ: Лозята, както по насъ, тѣй и въ Сърбия, сѫ садени, както бѣхъ споменжалъ по-горѣ, не въ издѣлбани ями, за да пускатъ своите корене вертикално въ земята, но така плитко, щото почти всичките по-главни корене се пружватъ хоризонтално, на $1 - 1\frac{1}{2}$ метръ, и разбира се, при третирането на главината, до тѣзи отстранени корене и не се докоснова употребляемата материя. По този начинъ, Сърбското правителство, не само че е исхарчило нѣколко десетки хиляди лева до сега по край третира-

нието на своите лози, но сѫщеврѣменно, вмѣсто да спрѣ, то е допустяло распространението на заразата въ единъ твърдъ голѣмъ размѣръ. Моето скромно мнѣние е, че този урокъ ще бѫде съвсѣмъ умѣстенъ за нашите по-нататъшни распореждания, по този въпросъ.

IV. Най-послѣ, несгодността отъ употреблението на CS_2 за третиране на заразените съ филоксерата лози, се подкрепява и съ това обстоятелство, че на 10 работника, които се занимаватъ съ това третиране, едина се разболява отъ разстройство на нервите, вслѣдствие дѣйствието на утровните му пари и става идиотъ.

Дѣйствието на CAS и $NASO_2$ е много по-слабо въ този случай, та затова и тѣхното употребление не е нито толкова распространено, нито пакъ препоръчително.

Употребението на K_2CS_3 , ако и да е повече препоръчително, но и тази материя не може да се приспособи за третиране у насъ по слѣдующите причини:

I. Че е много скъпа.

II. Че нейното дѣйствие е сѫщото, както и онова на CS_2 , тѣй като отъ влиянието на CO_2 , които се намира въ земята K_2CS_3 се разлага на K_2CO_3 и на CS_2 , отъ които първата материя, като хранителна, крѣши силата на лозята, а втората (CS_2) дѣйствова самостоятелно, както и въ първия случай, но въ по-слабъ размѣръ. Слѣдователно употребението на тази материя за третиране, е свързано съ сѫщите несгоди, които избраохъ при употреблението на CS_2 за тая цѣль.

Колкото що се отнася до гастьта, катрана и амилз-алкоола, то тѣ сѫ употребени повече като срѣдства, съ които сѫ унищожавани зимните яйца на филоксерата, находяща се по повърхността на надземната част на лозята, както че това се е употребило въ практика, тая година, въ Румъния.

Употребението на нафтилина, въ смѣсъ съ нѣкои масла и варь, е препоръчвано напослѣдъкъ отъ M. Balbiani, (*Destruction de l'oeuf d'hiver du Phylloxera, rapport de M. Balbiani, en date du 30 Septembre 1884*), съ рапорта му до министерството на земедѣлието въ Франция. Но и това Балбианово срѣдство служи само за унищожението на зимното яйце.

Още не сѫ известни резултатите отъ употребението, както на първото, тѣй и на второто срѣдство, споменати по-горѣ, по моето лично убѣждение е, че тѣзи срѣдства сѫ доволно слаби за да иматъ пъленъ благоприятенъ успѣхъ,

Като се опирамъ на всичките несгодности при употреблението на тъзи сръдства, които наредихъ по-горѣ, азъ вземамъ смѣлостта да изложѫ подолу мѣркитѣ, които, по моето скромно мнѣніе, ще трѣбва да се употребиѣтъ у насъ, при по-нататъшната борба съ филоксерата.

1. Да не се туриjтъ въ дѣйствие никакви подземни третирания на заразенитѣ или съмнителнитѣ лозя, отъ което би послѣдовали само излишни и доста значителни разноски, при единъ твърдъ съмнителенъ успѣхъ.

2. Всяко заразено лозе още при първото появление на заразата, да се искоренява, изгаря и да се дезинфекцира мѣстността съ варъ. Тъзи мѣрка да се приспособява винаги, не само на лозитѣ, които сѫ се указали положително за заразени, но така сѫщо и на околнитѣ лози, на растояние 16—20 метра.

3. Да се ограничава чрезъ приспособлението на най-строги административни мѣрки заразената мѣстностъ, като се употребиѣтъ за това всевъзможни сръдства, както що сѫ: обкопване лозата съ не-проходими обкопи, спирание всяка по-нататъшна работа върху тъзи мѣстностъ и пр. и пр.

4. Да се наредиѣтъ способни и вещи хора, които да бѫдѫтъ задължени да туриjтъ въ дѣйствие, както предизаделнитѣ мѣрки, споменати въ изданената вече инструкция, тъй сѫщо и всичките други распореждания, които правителството ще върши за напредъ.

5. За да се спрѣ пренасянието на заразата чрезъ хвъркатата филоксера, която снася зимнитѣ яйца по повърхността на околнитѣ лози, то да се употребиѣтъ слѣдующите сръдства:

а) на едно растояние отъ 100 метра далечъ отъ заразената мѣстностъ да се намазватъ лозянитѣ пръчки, слѣдъ орѣзванието на лозата, съ слѣдующата композирана отъ мене смѣсъ:

I. Растворъ отъ 25 части *Нафталинъ* въ 25 части *амилъ-алкоолъ*.

II. Растворъ отъ 25 части *Acetum pyrolignosum crudum*, която се добива като дереватъ при сухата дистилация на дърва или каменни въглища (1 кил. струва само 18 крейцара) въ 25 части вода, получена като силна одварка отъ *Quassia amara*. (1 килограмъ струва само 35 крейцара). (2 килограмма *Quassia* на 50 кол. всда да се вари до като водата остане наполовина).

I II растворъ ще сѫ смѣсътъ заедно, отъ което ще се получи едно млѣковидно вещество.

б) съ сѫщата смѣсъ да се попрѣскватъ лозата

(на сѫщото пространство) тутакси слѣдъ прибираніе на гроздето.

в) както шумата, която есенъ опадва отъ лозата, тъй сѫщо и пръкитѣ, които сѫ отрѣзани, да се събиратъ и изгарятъ на сѫщата мѣстностъ.

г) тъзи смѣсъ да се приготви по порожката на правителството и да се раздава даромъ на надлежнитѣ лозари, които ще испълняватъ напълно тъзи мѣрка подъ контролътъ на нѣкое лице, поставено за тъзи цѣль отъ администрацията.

6. Да се проводиѣтъ презъ настжающата година, още въ ранна пролѣтъ, нѣколко вѣщи хора, които да прегледатъ, безъ исключение, всичките лози по България. Тъзи мѣрка е, намирамъ, толкова повече за неизбѣжна, като се ползовамъ отъ горчивия опитъ, че филоксерата въ Видинско щѣше да бѫде и до сега неоткрита, ако да не бѫне станжало това нѣйно откритие почти по единъ прости случай.

Въ заключение, за длѣжностъ считамъ да прибавя въ настоящия си рапортъ още и слѣдующето:

Тъй като нашето правителство трѣбва да бѫде винаги готово да дочака и най-съспителния ударъ на страната отъ филоксерната зараза, отъ който ударъ, за сѫщълението, не се е избавила почти нито една страна, кѫдѣто тъзи зараза се била веднажъ загнѣдила, то не ще бѫде безполезно, ако съ врѣме се обмисле върху методата за посаджане у насъ Американскитѣ лози, които да се присаждатъ (аплаисватъ) съ прѣки отъ напенскитѣ. Благодарение на старателното изучване и примѣрното заинтересование по този въпросъ, които е положилъ отъ своя страна Българския Дипломатический Агентъ въ Букурещъ, г-нъ Начовичъ, споредъ както се вижда отъ рапорта му до Министерството на Външнитѣ Дѣла съ дата 11 октомври т. г. подъ № 489, който рапортъ е препратенъ въ Министерството на Финанситѣ, приспособлението на тъзи метода у насъ ще бѫде отъ едно твърдъ голѣмо значение. Както изложението на самитѣ обстоятелства, тъй сѫщо и мѣркитѣ, които предлага г-нъ Начовичъ, предпоставяютъ твърдо убѣждение, че тъзи метода ще бѫде единственната, може би, най-рационална мѣрка, която ще бѫде въ състояние да запази сѫществуванието на лозата въ нашата страна. И за да не би само да се споменава до нѣкога въ България, „че едно срѣме сѫществовали хубави лозя въ тъзи страна“, намъ е неизбѣжно нуждно да се заловимъ по съ врѣме съ проучванието на условията, подъ които би могло да се приведе въ испълнение

методата за посаждане на Американските лози във България.

Най-опишателенъ примѣръ въ той случай можемъ видѣть въ Франция, Унгария и други страни, които слѣдъ напразното приспособление на различните мѣрки противъ филоксерната зараза и слѣдъ израсходването на милиони лева, пригържахъ методата на посаждането Американските лози, и по тоя начинъ можахъ да въздигнѫтъ на ново своето винарство, и слѣдъ такъвъ единъ грозенъ кризисъ на винарската култура въ тѣхните земли.

София, 14 ноември 1884 год.

М. Георгиевъ.

Български Дипломатически Агентъ въ Ромѫния,
№ 489.

До Г-на Министра на Външнитѣ Дѣла и
Исповѣданіята.

Г-не Министре!

Слѣдъ съобщенията, които се направиха чрезъ Държавния Вѣстникъ, не остава никакво съмнѣние, че филоксерата е вече въ България и че нашето винодѣлие ще премине презъ сѫщите испитания, презъ които минаха и още минуватъ лозята въ повечето други Европейски държави. Предпазителните мѣрки, които се взематъ ще иматъ добрия резултатъ да замедлятъ съ години, може би, напредването на злоторибното настѣкомо, но, както на друго място, тъй и по настъ и най-добрата воля не ще да е въ състояние да отврве за всѣкога нашитѣ лоза отъ зараза и пропадане. За това трѣбва да се промисли върху способите, чрезъ които ще бѫде възможно да се отврве винодѣлието у насъ отъ съвършено пропадане и да се съхрани хлѣба въ раждѣтѣ на ония наши граждани, които го получаватъ отъ лозята си и вината си. Тая цѣль може да се постигне само чрезъ енергическото намѣсване на високата власт сирѣчъ, на Министерството на Финансите. Отъ малките успѣхи, които е направило до сега винодѣлието у насъ, всѣкай може да се уѣди, че надеждата за успѣхъ ще е суетна, въ случаѣ, че се остави на частната инициатива да се расправи съ филоксерата или да въздигва опропастенитѣ отъ нея лози, особено защото виното у насъ, както е днесъ, нѣма достаточна вредностъ за да наѣрдчи ония, на които лозята би пропаднали, да ги въздигнатъ съ помощта на по голѣми усилия и жъртви.

Тукъ въ Ромѫния, въпроса за начина по който трѣбва да се помогне на страдающата тая индустрия, се изучва още и вѣроятно ще се реши чрезъ законопроектъ въ идущето Народно Събрание. Отъ онova, което се е писало и говорило до сега, може обаче да се заключи, че властъта мисли да искоренява заразенитѣ лози и да обезпагубява притежателите имъ. Това може да е добро като предохранителна мѣрка противъ напредването на филоксерата и то ще замѣдли съ години, безъ съмнѣние, нейното распространение по цѣла Ромѫния; нъ тая мѣрка не въздига винската индустрия, веднажъ като пропадне,

и не обезпечава новопосаденитѣ лози отъ възвръщанието на злото.

Въ Франция, Германия и Австралия употребляватъ една друга по рационална мѣрка и която вземамъ свободата да препоръчамъ на нашето правителство. Забѣлѣжено е, че Американските лози устояватъ противъ филоксерата, че филоксерата не напада на коренетѣ на тия лози Американски, нъ само на листовете имъ. Това дало мисълта, отъ начало да се донесатъ отъ Америка пръчки отъ тия лози и да се посадятъ въ Европа, понеже плода на тия лози не е сгоденъ за вино, то да се присаждатъ (ашладисватъ) най-добрите родове тухашно гроздье, върху тия диви Американски лози и така да се добиятъ лозени главини, които даватъ добро вино и които въ сѫщото врѣме се неповредими отъ филоксерата. Тоя опитъ успѣхъ, и една голѣма частъ отъ пропадащи лози въ Франция сѫ подновили чрезъ този способъ. Но понеже съгледали, че заедно съ Американските лозини пръчки се въвежда и филоксерата и че тая мѣрка не може да се употреби въ ония страни, които не сѫ опропастени, понеже чрезъ нея здравите лози ще се изложатъ на сигурно опропастяване, дошли сѫ до една мисълъ, която днесъ се практикова въ голѣми размѣри. Тая мисълъ е: да развѣждатъ Американските лози въ Европа чрезъ семе, сирѣчъ да донасятъ въ Европа не пръчки, които сѫ всички заразени, но семе отъ Американското диво гроздье; да посѣватъ това семе въ пипиниери, да присаждатъ съ калеми отъ добро гроздье издѣлките и да ги продаватъ на лозарите, които искатъ да си преобразятъ постепенно лозята преди да се разразятъ и на ония, които сѫ изгубили лозята си вече и желаятъ да ги посадятъ отъ ново, но съ лози здрави и неповредими отъ филоксерата.

Това трѣбва да се направи и въ България. Правителството трѣбва да устрои една подобна пипиниера, която да е въ състояние да изважда ежегодно съ десетини хиляди Американски лози и вмѣсто да дава парично обезпагубение на ония лозари, на които се принуди за общественна полза да унищожи лозята, да имъ дава такива лози. По тоя начинъ съкровището ще търпи по-малки загуби, понеже лозите нѣма да му станутъ много скъпи, а въ сѫщото врѣме ще замѣстява заразенитѣ лози съ здрави; когато иначе, ако обезпагубява съ пари притежателите на унищожените лози, деветътъ десети отъ тѣхъ ще употребятъ тия пари на други цѣли, а не да си подновятъ лозята. Тая пипиниера може да се устрои така, що единъ денъ да започне да си вади разноситѣ, понеже нѣма съмнѣние, че по-интелигентните лозари ще започнатъ съ врѣме да си преобразяватъ постепенно лозята, като купуватъ лози отъ пипиниерата и нѣма да оставятъ да се изложатъ на по-голѣми загуби, като чакатъ да се заразятъ старите имъ лози и да се унищожатъ отъ властъта, че тогава да ги подновятъ. Съ врѣме може даже да се заповѣда да не се посадятъ нови лози, освѣнъ съ Американски пръчки, взети отъ пипиниерата.

Това може да изглежда като търговия и монополъ; то е истина, но, както знаете, има монополи, които се правятъ за въ полза на всички и безъ които всички страдатъ. Това сѫщото е и съ устройстванието на една или даже повече правителствени пипиниери за Американски лози. Най-напредъ правителството нѣма да търси

доходъ отъ пишиниеритъ си и ще продава лозитъ колкото по-евтино е възможно. Неговия доходъ ще иде отъ доброто състояние на лозята въ страната и отъ обогатяванието на винарите. Послѣ тая пишиниера ще е една гаранция за всички лозари, че пръчките, които купуватъ, ще сѫ наистина отъ Американско происхождение, понеже и въ тая индустрия може да се вмѣжне измама, на която послѣдствията ще сѫ гибелни за лозарите си ромаси, които очакватъ прехраната си отъ лозята си и които видятъ и новопосадените си лози унищожени отъ филоксерата, защото ще сѫ купили вмѣсто Американски — мѣстни лози.

Изворите за препитание у насъ сѫ малко; винарството съставлява най-сириозната идустрія въ отечеството, — индустрия, която може да има и добра бѫдущностъ. Затова, мислѫ, че е необходимо да се възползоваме безъ забава отъ страданията и опита на другите народи и да пригответимъ съ врѣме страната да прекара колкото е възможно по-леко кризата на филоксерата, презъ която, както се види, е осъдено да мине и нашето лозарство.

Букурещъ, 11 октомври 1884 г.

Г. Д. Начовичъ.

Телеграфически депеши

на

„ДЪРЖАВЕН ВЪСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

19 ноември.

Лондонъ. Споредъ една телеграмма отъ генерала Волселей, Махди се намиралъ въ твърдъ голъмо затруднение въ вслѣдствие на пѣманието храни и на всеобщето недоволство на партизаните му. 500 въстаници сѫ били покорили на генералъ Гордонъ Паша.

Times и Standard вѣрватъ, че Английските предложения относително Египетъ ще предизвикатъ нови разяснения. Тѣзи въстаници считатъ приеманието на тия предложения за невѣроятно.

Камарата на общините е приела при първо чтение закона за распределението на избирателните окръзи. Второто чтение е назначено за въ четвъртъкъ.

Берлинъ. Райхстагъ е препратилъ на комисия проекта за субвенцията, която ще трѣбва да се даде на мореплавателното дружество. Бисмаркъ при защитяванието проекта е казалъ: При всичко че империята не страда отъ абстракционистическата политика, въ всеки случай избирателите ще знаятъ за напредъ върху кого трѣбва да се стоваря отговорността за затруднителното положение, което нѣкои искатъ да създадатъ въ империята.

Конференцията е приела проекта на декларацията относително разграничението басейна на Конго и за свободата на търговията върху територията, която се заключава въ тая черта. Вторий пунктъ на програмата относително свободното плаване по рѣките Конго и Нигеръ е билъ препроводенъ за изучаване на една комисия съставена отъ сѫщите държави отъ които бѣше съставена и първата комисия.

Вѣна. „Новата свободна преса“ казва, че по общото искание на Пещенското и Вѣнско правителства Графъ

Калноки е испратилъ на Графа Хонопъ наставления за да направи нѣкакви представления относително измѣненията, които Франция иска да внесе въ митната тарифа.

20 ноември.

Лондонъ. Сиръ Томтонъ Английски посланикъ въ Петербургъ е назначенъ посланикъ въ Цариградъ, а на негово място въ Петербургъ е назначенъ посланикъ Сиръ Морисъ до сега Английски посланикъ въ Мадридъ.

Отъ бюрото на Народното Събрание.

Въ недѣля, на 25 тек. ноември по 1 ч. слѣдъ планинѣ, ще стане освящението на новопостроеното здание за Народното Събрание. Бюрото, като извѣстява за това почитаемата публика, умолява я да почете съ присъствието си този обрядъ.

Секретарь: А. Ташкмановъ.

Отъ Министерството на Финансите.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 33195.

Софийското окръжно ковчежничество при рапорта си отъ 15 тек. ноември подъ № 1308, препраща въ повѣреното ми Министерство единъ фалшивъ (калпавъ) български сребърен левъ, който билъ донесенъ въ ковчежничеството отъ разсилния при Софийската телеграфо-пощенска станция, Илия Зерковъ. Състава на фалшивия левъ е отъ място, а повърхността му посребрена. По величината и изглѣда си той съвършенно прилича на дѣйствителния левъ, различава се само по това, че на ръба му нѣма думитъ: „Боже нази България“.

Министерството на Финансите, като явява горѣзложеното за предупреждение на населението при приемане на подобни монети, предлага на всички администривни власти, строго да слѣдятъ за това и въ случай, че се хване нѣкое лице, което распространява подобни фалшиви монети, веднага да го предаватъ на надлежните сѫдилища, за да се постѣжи съ такъвъ съгласно съ законъ.

София, 21 ноември 1884 година.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8735.

Главното телеграфо-пощенско управление извѣстява, че по причина на ледъ, плаванието на пароходите по Дунава се спира отъ 21 ноември 1884 година.

 Телеграмми, съхранени въ Соф. телеграфо-пощенска станция, недоставени по ненахождение на получителите:

Георги Гавалюга Плакуновъ (Хотель Вазовъ), Мите Ахчи (Баня-Баши), Чобановъ (Хотель Вазовъ) и Ismach.

 При настоящия брой се испраща 23 и 24 коли отъ дневниците на IV обикновено Нар. Събрание.

Отъ Върховният Кассационенъ Съдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 386.

Въ допълнение обявленето си отъ 8 ноември т. г. №. 383, углавното отдѣление на Върховният Кассационенъ Съдъ, обявява за знание на интересуващите се страни и лица, че въ сѫдебното му засѣдание на 28 идущий мѣсяцъ декември тази година, ще се разглежда по сѫщество, като въ втора апелативна инстанция, углавното дѣло № 7 по описът, на бившият Никонолски околийски ковчежникъ Манолъ П. Василевъ, обвиняемъ въ злоупотребление на правителствени пари.

София, 13 ноември 1884 година.

Секретарь: П. Г. Крайовски.

Царибродско градско общинско управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1185.

Царибродското градско общинско управление съ настоящето си честь има да извѣсти за знание на интересуващите се лица, че на 20 идущий цвѣсътъ декември, въ 2 часътъ подиръ пладнѣ въ помещението му ще отдаде въ прекупъ съ публиченъ акционенъ търгъ за вручене отъ 1 януарий идущата 1885 година до 31 декември сѫщата година, слѣдующите му приходи:

- 1) сбора за право отъ клане добитъкъ;
- 2) сбора отъ колата и конете които влизатъ въ града;
- 3) сбора отъ мѣрки и теглилки;
- 4) сбора отъ право продаване едъръ добитъкъ.

Търгътъ ще се свърши окончателно на 28 декември текущата година.

Желающите да наддаватъ, могатъ да се явяватъ въ канцелариите на това управление всяки денъ презъ работните часове, дѣто и ще могатъ да се извѣстяватъ за подробните условия.

Царибродъ, 12 ноември 1884 год.

Общински кметъ: Д. Иговъ.

Секретарь: П. В. Чичановъ.

2-(1588)-3

Самоковско град. общинско управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1891.

Самоковското градско общинско управление съ настоящето извѣстява за знание, че отъ 15 тога до 15 идущий мѣсяцъ декември ще се отдаватъ въ прекупъ съ публиченъ търгъ за идущата 1885 г. слѣдующите сборове:

- 1) сбора отъ кантарието;
- 2) сборъ отъ интизата;
- 3) сбора отъ кан-параси;
- 4) сбора отъ товарни кола, които влизатъ въ града или проминаватъ.

А отъ 15 до 22 идущий мѣсяцъ декември ще се отдаватъ подъ наемъ всичките общественни дукани и банята (хамама).

По подробните условия могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцелариите на това управление отъ 9 до 3 часа.

Самоковъ, 13 ноември 1884 година.

Кметъ: Ив. Доспевски.

Секретарь: Маджаровъ.

2-(1607)-3

Разградска окр. постоянна комиссия.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2472.

Окръжната постоянна комиссия съ настоящето си обявява, че на 3-ти декември тази година часа въ 12 по пладнѣ въ помѣщението на окр. съвѣтъ ще се открие търгъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ презъ за пълата 1885 год. слѣдующите правителственни и бѣжански имущества:

1) три водни воденици при с. Димитрово на рѣката Демир-Боба заедно съ 50 уврата ливади въ Кеманларската околия;

2) 66 уврата нива въ околността на с. Димитрово (Кеманларска околия);

3) единъ дюгенъ съ половинъ хлѣвъ (дамъ) подъ № 14 и 15 на Разградската станция;

4) единъ дюгенъ подъ № 16 на Разградската станция;

5) единъ дюгенъ подъ № 17 на Разградската станция;

6) единъ дюгенъ подъ № 18 на Разградската станция;

7) една пекарня преобръната на дюгенъ въ г. Разградъ;

8) една нива бѣжанска 9 уврата въ околността на г. Разградъ „Хендамъ“;

9) една нива бѣжанска 3 уврата въ околността на г. Разградъ „Хендамъ“;

10) едно лозе бѣжанско дѣлъ лѣхи въ околността на г. Разградъ въ лозата „Гаргаджикъ“;

11) петъ лѣхи бѣжански ниви въ околността на с. Абдуль (Кеманларска околия);

12) 16 $\frac{3}{4}$ уврата бѣжански ниви въ околността на „Гиозелдже-Аланъ“, Разградска околия, и

13) 19 $\frac{3}{4}$ уврата бѣжански ниви въ околността на с. Уз.-Аланъ (Разградска околия).

Поръчните условия могатъ да се видятъ всяки присъственъ денъ и часъ въ помѣщението на окръжния съвѣтъ отъ 25-ти текущий настѣнѣ. Окончателно възлагане ще се извърши, съгласно чл. 39 отъ закона за публичните търгове.

Разградъ, 13 ноември 1884 год.

Предсѣдателъ: Ст. Недѣлковъ.

За секретарь: М. Стояновъ.

2-(1613)-2

Свищовска окръжна комиссия.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1683.

На 3 идущаго декември въ помѣщението на окръжната комиссия ще се произведе публиченъ търгъ за продаване слѣдующите нѣща:

а) два варела кезанъ, около 140 оки;
 б) деветъ верела морска соль около 1500 оки;
 в) единъ сандъкъ и четири бурета черна боя (манганъ хиперокситъ) около 300 оки.

Стойността на тъзи нѣща, споредъ опѣнението възлиза приблизително на 240 лева.

Исканийтѣ депозитъ е 50 лева.

Условията за продажбата могатъ да се видятъ въ канцелариата на сѫщата комисия.

Свищовъ, 13 ноември 1884 година.

Предсѣдателъ: Т. Икономовъ.

Членъ-секретарь: Божиновъ.

2—(1589)—2

Раховска окр. постоянна комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 822.

Раховската окр. постоянна комисия извѣстява съ настоящето си интересуващѣ се, че отъ 19 идущий декември до 21 сѫщия мѣсецъ и. г. отъ 2 до 4 часътъ послѣ пладнѣ въ канцелариата ѝ ще се произвеждатъ търгове съ явно наддаване за отдаване подъ наемъ за врѣме три години, т. е. отъ 1 януари 1885 г. до 1 януари 1888 год. слѣдующитѣ правителствени имоти:

1) Риболовството отъ блатото намираще се между селата Козлодуй и Хърлецъ;

2) Риболовството отъ блатото, намираще се между селата Остревъ и Селановци, и

3) Риболовството по р. Дунавъ, отъ устието на р. Искрѣ до патлатиѣ надъ с. Козлодуй.

Депозитъ за участие въ търгътъ ще се иска по 5% отъ наемътъ на всяки единъ оғъ изброенитѣ горѣ имоти.

Условията за отдаванието подъ наемъ на горѣказаниитѣ имоти интересуващѣ се могатъ да намѣрятъ въ канцелариата на комисията всяки присѫтственъ денъ отъ 2 до 4 часътъ послѣ пладнѣ до откриванието на търгътъ.

Рахово, 15 ноември 1884 г.

За предсѣдателъ: Т. Каменовъ.

2—(1611)—3 За чл.-секретарь: Г. Пешуновъ.

I Кавалерійской бригады.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Сего Ноември 26-го дня 1884 года въ 10 часовъ утра состоится аукционная продажа въ г. Софіи городахъ Шумлѣ и Берковци лошадей выбракованыхъ изъ полковъ кавалерійской бригады. Въ С. Софіи къ продажѣ предстоитъ 10 лошадей мѣсто продажи конскій базаръ. Въ г. Шумлѣ къ продажѣ предстоитъ 24 лошадей мѣсто продажи объявлено будетъ кметотъ по городу въ Берковци въ продажѣ предстоитъ 15 лошадей мѣсто продажи казармы полка.

Софія, 20 Ноември 1884 года.

Командуващї кавалерійской бригадой,

Подполковникъ Ризенкампфъ.

И. д. Бригаднаго Адъютанта:

Поручикъ Чавдаровъ.

2—(1632)—2

Софийско окръжно управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 12696.

Софийското окръжно управление има честъ да извѣсти на питаемата публика, че на 14 идущий декември мѣсецъ въ 10 часа предъ обѣдъ въ канцелариата на Софийската окръжна постоянна комисия ще стане търгъ съ явна конкуренция за доставянието продоволствието на арестантите въ Софийски окръженъ затворъ и освѣтлението за 1885 година, а именно: хлѣбъ, месо (говеждо и овче), масло, фасулъ, леща, грахъ, пиперъ, лукъ, брашно, крупа, оризъ, сапунъ и газъ. Стойността на предприятието възлиза около 10—12000 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ този търгъ трѣбва да вложатъ по 5% депозитъ.

Подробните условия може да се видятъ ежедневно въ канцелариата на постоянната комисия отъ 9 часа предъ обѣдъ до 3 часа слѣдъ обѣдъ.

София, 16 ноември 1884 година.

Окръженъ управителъ: Г. Тишевъ.

Подсекретарь: Т. Гроздановъ.

2—(1604)—3

Отъ Софийский болниченъ съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

На 3 идущий декември въ помѣщението на Софийската окр. постоянна комисия часа отъ 12 до 3 послѣ пладнѣ ще стане търгъ съ намаляване за доставяне продоволствие за болните въ Александровската болница за идущата 1885 година.

Желающитѣ г-да да участвуватъ на търгътъ могатъ да видятъ списъка на трѣбуемитѣ продукти всѣки-дневно часа отъ 9—12 предъ и отъ 2—4 послѣ пладнѣ въ помѣщението на Соф. окр. постояннa комисия.

София, 15 ноември 1884 година.

Предсѣдателъ на Софийский болниченъ съвѣтъ,

Д-ръ Шишмановъ.

За секретарь: И. А. Клисурский.

2—(1616)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2.

Подписаній дѣловодителъ на испадналия въ несъстоятелност мануфактурчикъ изъ г. Разградъ Бѣрни С. Бахневъ, на основание чл. 170 отъ търговския законъ, чрезъ настоящето пригласявамъ всичкитѣ Г. г. кредитори на речения несъстоятеленъ, щото въ растояние на 15 дни отъ троекратното публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ да се представятъ и си освидѣтелствуватъ земанията.

Разградъ, 16 ноември 1884 година.

Дѣловодителъ членъ нотариусъ при Разг. окр. съдъ:

Х. Михайловъ.

2—(1614)—3

Още нѣколко броеве и VI годишнина на „Държавенъ Вѣстникъ“ истича, когато не всички околийски управления сѫ представили въ администрацията ковчежнически квитанции, съ които да сѫ оправдавали издѣлжението въ мѣстното ковчежничество абонаментните стойности на испроважданите чрезъ тия управления до разните общински и правителственни въ ввѣренните имъ околии — учреждения „Държавни Вѣстници“. Умолени сѫ прочее да побѣрзатъ съ това, така щото въ непродължително врѣме всичките стари — останжли не исплатени смѣтки по абонаментъ, било отъ тазъ годишното, било отъ по-напредните течения на вѣстника да се пречистятъ.

Умолени сѫ при това околийските управления по съ врѣме да представятъ въ администрацията списъците на общините и частните лица — въ повѣренните имъ околии, до които презъ идущата VII годишнина ще се проважда „Държавенъ Вѣстникъ“.

Сѫщо се умоляватъ и всички правителственни учреждения, които не сѫ оправдали още съ представяне ковчежническите квитанции, било издѣлжението на абонамента отъ вѣстника, било публикации, да не оставятъ това да остава и за по-нататъкъ.

Презъ идущата година до никое учреждение, било правителственно, било общинско или частно лице не ще се испроважда „Държавенъ Вѣстникъ“, ако за това нарочно не е било писано до

Администрацията.

ОТКРЫТА ПОДПИСКА

на 1885 годъ

на большую ежедневную, политическую, общественную и литературную газету

„РУССКІЙ КУРЬЕРЪ“

годъ шестой.

УСЛОВІЯ ПОДПИСКИ:

Съ доставкою въ Москвѣ:

На 12 мѣс. 8 р. 50 к.	На 6 мѣс. 4 р. 50 к.
” 11 ” 8 ” — ”	” 5 ” 3 ” 90 ”
” 10 ” 7 ” 50 ”	” 4 ” 3 ” 25 ”
” 9 ” 6 ” 75 ”	” 3 ” 2 ” 50 ”
” 8 ” 6 ” — ”	” 2 ” 1 ” 90 ”
” 7 ” 5 ” 25 ”	” 1 ” — ”

За границу: на 12 м. 18 р., на 6 м. 10 р., на 3 м. 5 р. 50 к., на 1 м. 2 р. 20 к.

Съ пересылкою въ города:

На 12 мѣс. 9 р. — к.	На 6 мѣс. 5 р. — к.
” 11 ” 8 ” 50 ”	” 5 ” 4 ” 60 ”
” 10 ” 8 ” — ”	” 4 ” 3 ” 70 ”
” 9 ” 7 ” 40 ”	” 3 ” 2 ” 75 ”
” 8 ” 6 ” 70 ”	” 2 ” 2 ” — ”
” 7 ” 5 ” 90 ”	” 1 ” 1 ” 10 ”

Подписка принимается въ конторѣ издания: Москва, Москворѣцкій мостъ, домъ Н. П. Ланина; въ известныхъ книжныхъ магазинахъ Москвы, С.-Петербурга и другихъ городовъ и въ Парижѣ — Rue Clément, 4, Adam и въ комиссіонерной конторѣ Agence Slave, Place de l'Opéra, No. 4-й.

Гг. иногородніе благоволятъ адресоваться преимущественно въ конторѣ издания „РУССКІЙ КУРЬЕРЪ“.

Редакторъ-Издатель: Н. П. ЛАНИНЪ.

ТАБЛИЦА

за тръгванието и пристигванието на пощите въ Соф. телеграфо-пощенска станция.

(Влиза въ действие от 23-и ноември 1884 година).

Тръгва	Дни	Време на тръгванието			Пристигва	Дни	Време на пристигванието			
		ч.	м.	връбме			ч.	м.	връбме	
З А										
Вътрешността на Княжеството презъ Плъvenъ	Понедѣлникъ Срѣда Петъкъ	12	—	пладнѣ	О Т Ъ	Вътрешността на Княжеството презъ Плъvenъ	Недѣля Вторникъ Петъкъ	11	40	рано
Западна Европа и Западната часть на Княжеството презъ Ломъ	Недѣля Вторникъ Срѣда Петъкъ	10	—	рано	Западна Европа и Западната часть на Княжеството презъ Ломъ	Вторникъ Четвъртъкъ Петъкъ Недѣля	12	10	пладнѣ	
Цариградъ презъ Варна	Понедѣлникъ Петъкъ	12	—	пладнѣ	Цариградъ презъ Варна	Вторникъ Петъкъ	11	40	рано	
Турция и Румелия презъ Ихтиманъ	Понедѣлникъ Срѣда Петъкъ Сѫббота	1	—	вечеръ	Турция и Румелия презъ Ихтиманъ	Вторникъ Четвъртъкъ Сѫббота Недѣля	2	—	пладнѣ	
Трънъ, Брѣзникъ, Радомиръ, Самоковъ и Кюстендилъ .	Понедѣлникъ Петъкъ	8	—	вчерь	Трънъ, Брѣзникъ, Радомиръ, Самоковъ и Кюстендилъ .	Понедѣлникъ Четвъртъкъ	4	—	рано	
Сърбия презъ Царибродъ	Недѣля Вторникъ Срѣда Петъкъ	6	—	рано	Сърбия презъ Царибродъ	Понедѣлникъ Срѣда Четвъртъкъ Сѫббота	1	—	вечеръ	
Самоковъ направо	Срѣда Недѣля	8	—	рано	Самоковъ направо	Вторникъ Петъкъ	5	—	вечеръ	

Забѣлѣжка а) Събиранietо на писмата отъ пощенскитѣ ковчези става ежедневно въ 9 и 11 часа рано и въ 3, 6 и 9 часа вечеръ.

Забѣлѣжка б) Раздаванието на пристигната по пощата корреспонденция, както и оная която се изважда отъ пощенскитѣ ковчези става единъ часъ слѣдъ пристигванието на пощите или изважданието ѝ отъ ковчезитѣ.

Оная корреспонденция, която пристигва по пощата пощемъ и която се изважда отъ ковчезитѣ въ 9 часа вечеръ се раздава на 8 часа рано на слѣдующий денъ.

Забѣлѣжка в) Пощенската станция е отворена за публиката ежедневно:

1) за простата, препоръжаната и правителствената писмовна корреспонденция отъ 8 часа рано до 6 часа вечеръ, и

2) за парично-посилочната корреспонденция, вложение срещу пощенски записи, както и завръзванието на послѣднитѣ и абониране на вѣстници отъ 8 часа рано до 12 часа пладнѣ и отъ 2 до 6 часа вечеръ.

Забѣлѣжка г) За всяко закъсняване на пощите, публиката се извѣстява чрезъ обявление окачено предъ станцията, и предъ всяка пощенска кутия.

Отъ главното телеграфо-пощенско управление.